

ПРИ ЭЖБОЛЪКАЯ

История без думи — Напишете разказе

Най-дългият рѣкъ въ свѣта. Най-дългия рѣкъ въ свѣта е Нилъ (въ Египетъ), който има 6,400 километра. Следъ това идатъ Амазонка (въ Южна Америка) — 5,500 км.; Мисисипи (Америка) 5,000 км. Мисури е сама притока на Мисисипи. Разстеняето отъ извора на Мисури до устието на Мисисипи е приблизително 7,200 км.

Най-голямата рѣка въ Европа. Най-голямата рѣка въ Европа е Волга, чието течение е дълго 3,600 км. Тя е 2 и пол. пати по-голяма отъ Рейнъ и 800 км. по-дълга отъ Дунавъ. Тази най-голяма рѣка на Европа не се влива въ море, а въ езеро — затвореното Каспийско море. Нейната дѣлта въ устието е широка 120 км. На една дължина отъ 3000 км. могатъ да плаватъ голѣми параходи. По Волга лежатъ градовете: Ярославль, Нижний-Новгородъ, Казань, Самара, Саратовъ и Царицинъ. Най-голямъ притокъ на Волга сѫ Кама и Ока.

Отъ кога се употребява салуна. Салуната се е употребявала още преди Рожд. Христово. Единъ извазашенъ римски писателъ, Плиний Стари, пише въ съчинението си, че въарни старитъ жители на Франция — галитъ — сѫ изработили единъ салунъ, съставенъ отъ пепелъ и лѣн. Тогавашинитъ римляни сѫ били много добре запознати съ начина на изработването и употребата на галския салунъ. Богатитъ римляни сѫ си служили съ единъ специаленъ салунъ, изработванъ отъ германцитъ. Съ този салунъ тѣ правели конитъ си завитки.

Пробититъ ябълки сѫ употребявали салунъ за яблководство и за бѣлоше на дрези.

Първитъ работилници на твърда салунъ, фабрикуванъ съ сода, сѫ били открити въ гр. Савона, Италия. Въ XV вѣкъ този грелче е било прочуто съ своитъ салунени изделия. Песене първентиво взели Чехия (Италия) и въ Марсония (Франция).

И сега марсонцитъ салунче е много извѣстно и се купува отъ всички.

Перото за писане. Никой не знае, кой е измислянитъ металическото перо за писане. Знае се обаче, че още римлянитъ сѫ имали металически перъ. При разкопкитъ въ Неаполъ и другале сѫ намерени яблци, жѣлзани и бронзови подострени чеви, които сѫ служили за писане.

Анализусъ Кирхеръ се е опитвалъ още въ 1646 година съ помощта на едно много несвършитъ микроскопъ да открие въ яблчатъ дребнитъ животни, причинители на болеститъ.

Нагарскитъ водопадъ се спуска отъ 52 метра височина.

Най-новия купувана книга въ свѣта е библанта.

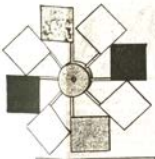
ИГРА И ЗАБАВА

СКРИТА КАРТИНА

КАДЕ Е ЗАЙЧЕТО?

ВЪТРЕШНА МЕЛНИЦА

Въ кръжце, отворено отъ голѣма запущава (тоя) видъ направила въ дръвци. Въ тяхъ ще поставите 4 изработни ключи, или ключици, извадени отъ дъска на горния край на тѣхъ ключици ще завадите отъ разкопаниа картинъ бѣлуритъ. Въ срѣдана на кръжчето ще пробиемъ и проворете гласнитъ, който ще се занесе въ една прѣлка. Отъ възра вашата мелница ще се възлѣ.

ИЗПИТРИТЬ

— Мамичко, коде е по-лошо: да си супи човѣкъ рѣката, или да си сѣкса галцитъ?

— Ама, мамичко, какъ може да питашъ таква въща?! Рѣзире се, — по-лошо е да си супи човѣкъ рѣката!

— Тогава е станало много-добре. Дъжъ падналъ, но не се супи рѣката, а си сѣксалъ панталонитъ...

ВТОРИЯТЪ брой на „Поточе“ е също се разпраща на старитъ абонати и настоятели, на които се прати и първият. Надяваме се, че абонати и настоятели своевременно ще се издѣлжватъ и обладатъ съ приложението къмъ първия брой картичка. Умоляваме ги да сторятъ това по-скоро, за да установимъ кому и по колко да се праша вестника.

Горещо молимъ абонати и настоятели да не задръжатъ вестника, а да го разпространятъ и веднага да се обладатъ.

Предлагилитъ абонати получаватъ дружѣтвита папка и календаръ. За тѣхъ редницята готви по Коледа голѣми изненади.

Да се запомни! Пари и писма за „Поточе“ да се испращатъ на следния адресъ: Д. Провадилитъ и Тодоровъ за в. „Поточе“ — София, ул. „Св. Кирѣла“, № 10

За календари. Понеже първиятъ календаръ се изчерпа, отечавалме повторно нова, по-хубавъ календаръ, който съ този брой се разпраща на тѣх, които не сѫ го получили. Скъшитъ се умоляватъ да се обладатъ въ администрацията, ако случайно не получатъ календаръ.

Детското списание „Свѣтушка“ тази година започна своята 25-годишнина. Не е малко цялѣ четирѣтъ вѣкъ да се издава и пише едно детско списание. Презъ тѣ дълги години колко деца сѫ се радвали на нейнитъ приказки, разказчета, стихове. Тя ижъ е била второ училище.

„Поточе“ поздравява и честити своите другаря по случай нейната 25-годишнина.

Полски мишки. Тѣхъ есенъ въ Тронска околия се появили въ голѣмо количество полицаи мишки. Министерството на земеделието е уредило особено за тѣхното изтрѣвяне.

Гасеници спрели вавана. Въ началото на месецъ октомври въ Итминанско се появили въ голѣмо изобилие гасеници. Тѣ били толкова много, че на голѣмо разстояние покрили съ дебелъ пластъ релитъ на жѣлѣзния пѣлъ отъ Пловдивъ за София, Трентъ, който идълъ отъ Пловдивъ на моментъ да мине, защото колелката се пѣлзали отъ развалянитъ гасеници. Той спрелъ и чакалъ около една часъ, докато очистятъ релитъ отъ гасеницитъ!

Шоколаденъ вестникъ. Чудно, инстинкт!

Но се пакъ е истина. Тѣхъ имъ хубаво, деца, да четѣтъ вестникъ и следъ това да го изядѣтъ, тъй, както се издава парче шоколадъ?

И министрия жителитъ на американския градъ Балтиморъ ималъ щастиемъ да четатъ и ядатъ такъвъ вестникъ. Какъ ли става това? Ето какъ. Външо обикновена вестникарска картинъ, пригодата тѣнки или дебѣли листовѣ отъ шоколаденото печене. На такъва листовѣ печѣтатъ страницата и ето — хората сѫ прибрали на облакъ въ къщи или по гостиницитъ и въ това време вестникопроводитѣтъ викналъ: „шоколаденъ вестникъ!“ Вончи купуватъ. Хубави новини и си ядатъ гостбата. Свършитъ си кавенето и прочитатъ вестника. Сѣтъ, онда като се усладилъ ума и сърцето, трѣбва да уследи и стомача. Вестника се съдѣа на гонка и право въ устата.

Хубавъ вестникъ, нали, деца? Знаемъ, и на васъ се иска такъвъ вестникъ. Де да сѫ и нашитъ и честити тѣхнава? И нашето „Поточе“ нали?

Наскоро излязатъ нови приказки за деца отъ А. Каралиничъ подъ заглавие „Честитъ човѣкъ“, съ иллюстраци отъ художника Дечко Узунювъ. Книжката е издание на книгоиздателство „Казанлъшка долина“ и струва 20 лева.

Тѣхъ есенъ се празнува сто-годишнината отъ рождението на единъ голѣвъ българинъ, за който нашитъ малки читатели малко знаятъ. Това е Христо Гурѣвъ Дланювъ.

Редактори: Трайчо Симеоновъ и Никола Никитювъ

Печатница Д. Провадилитъ и Тодоровъ

София, ул. „Св. Кирѣла“, 10